

prejšnjih predsednikov) čez 100 milijonov kron. Ogromne svote požere organizacija. Največ denarja pa se seveda porabi za agitacije, zakaj tisoče govornikov potuje več tednov po deželi in vsaki od teh se dobro plača. Naš cesar, kakor tudi nemški cesar sta poslala novoizvoljenemu predsedniku brzojavne častitke.

Sami nedolžni. Nekoč je obiskal cesar Jožef II. kaznilnico, v kateri je bilo zaprtih več kaznjencev. Cesar je vprašal vsakega, zakaj da je zaprt, želeč temu ali družemu zapor olajšati ali pa ga celo oprostiti. In vsak razven enega je rekel, da je popolnoma po nedolžnem pod ključem. Sedaj se obrne cesar h temu, ki se je spoznal za dolžnega in ga vpraša: „Kaj si storil?“ Kaznjenec pogleda v prijazno obličje cesarja in reče: „Svitli cesar, v jezi sem udaril svojega nasprotnika in ta je obležal mrtev. Zares dolžen sem in radi tega sem tukaj, toda odpusti mi!“ — „In vi vsi drugi ste nedolžni?“ vpraša na to cesar zopet druge kaznjence. „Da nedolžni“ odgovorijo vsi! — No, potem pa je to zares strašno, reče cesar, „ta človek, ki je edini dolžen, naj se takoj izpusti, ker mi drugače pokvari te same nedolžne!“ In takoj so ga izpustili.

Čudna obsodba. V Hamburgu (Nemčija) je pred kratkim stala pred porotnim sodiščem neka bivša babica (hebanka), z imenom Liza Wiese, roj. Berkefeld. Obsodili so jo zaradi peternega umora, zaradi zastrupljenja svojega moža, zaradi kuplerije svoje hčere, krive prisega in napeljevanja h krivi prisegi petkrat k smrti in na šest let v prisilno delavnico! Katero kazen bode le babura najprej nastopila?

Velikanski eksploziji. V Saint Marie na Nizozemskem (Holland) zletela je v zrak smodišnica (Pulverfabrik), pri čemer je bilo 13 vojakov ubitih, mnogo pa ranjenih. — V Sebastopolu na Krimu (južna Ruska) pa je razdjala eksplozija municijsko tovarno (Munitionsfabrik) ter je bilo pri tem ubitih 40 oseb.

Avstrijc — ameriški milijonar. V Novem Yorku v Severni Ameriki je nedavno umrl milijonar L. Fleischmann, lastnik prve ondotne „dunajske kavarne“. Pridobil si je več milijonov premoženja in sicer večinoma s dunajskim pecivom.

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Kako se shranjuje zimsko sadje? Zimsko sadje, izvzemši sive rajnete, se mora poprej, ko se shrani za zimo pustiti par dni na zračnem a ne premrzlem prostoru, tako, da se izpuhti. Shramba za zimsko sadje se mora, poprej ko se sadje v njo spravi, dobro prezračiti. Potem naj se okna zaprejo in v shrambi naj se zažge žveplo in sicer naj se porabi za en kubikmeter prostora približno 1 gram žvepla. Okna in vrata morajo biti po žvepljenju par dni zaprta. Še le na to naj se spravi sadje v shrambo.

Shramba ne sme biti premrzla, tako, da bi sadje zmrznilo, pa tudi ne pregorka. Shramba naj bo suha in temna. Sadje se ne sme en drugzega dotikati, tudi se ne sme, kakor imajo nekateri navado, poprej ko se shrani obrisati. Vsaj vsakih 14 dni enkrat pregledi sadje ter odstrani, kar je gnjilega, ker se drugače okuži še zdravo sadje.

Ako je požrlo živinče žrebelj spoznaš to na tem, da začne vsakokrat, ko je ženeš navzdol težko dihati. Ravno isto se zgodi po žretju. Živinčetu otečejo tudi žile na vratu. Kdor kaj tacega pri svojem živinčetu opazi, naj takoj pokliče živinozdravnika, kateri mu naj živinče do dobra preišče. Ako je spoznal živinozdravnika, da je živinče zares požrlo žrebelj ali kaj enacega, moraš je dati takoj mesarju ali pa je sam zaklati. Ako čakaš tako dolgo, da začnejo vrat, prsa in trebuh živinčetu otekati, potem je prepozno, da bi je prodal, ali porabil meso doma, ker je meso navadno že sprieno in bi bilo zdravju škodljivo.

Da obvaruješ klobase plesnobe, namreč mesnate klobase, si jako lahko pomagaš. Vzemi na okrožnik (talir) nekoliko soli in polij to sol z vodo, toda samo toliko, da dobiš mešanico, ki ni preveč mokra a tudi ne presuha. S to mešanico namaži klobase in jih obesi na zračni kraj. Ravno tako ti je ravnati, ako se je klobas že lotila plesnoba. To sredstvo lahko porabiš tudi pri drugem suhem mesu, kakor pri gnjatih (šunkah) itd.

Visoke jasli pri žrebetih. Gostokrat še najdeš na deželi, da se rabijo za žrebeta visoke jasli. To je jako napačno. S tem se namreč povzroči, da se hrbet žrebeta ki žre iz takih jaslih ne more tako razviti, kakor se razvije pri žrebetu, ki ima krmo v nizkih jaslih. Nadalje še pri visokih jaslih žrebetu pade kaj lahko kaki smet bodisi prah ali kaj drugega v oko, kar se pri nizkih jaslih ne more zgoditi. Toraj proč z visokimi jaslami!

Smola in sreča siromaka.

Ko lani najlepše črešnja je cvela,
Se vetrič je rahel s cvetjem igral.
Tedaj se je smola moja začela,
Sem mislil si zadnjič, ko črešnje sem bral!

Spomladno je tedaj solnce sijalo,
Prijazno smehljal se ta lepi je svet,
Veselje je z lica se vsakega bralo,
A jaz pa sem šel se na solnčice gret.

Tam gledal sem cvetke, prekrasno duhteče,
Seveda nikake „nesreče“ sluteč,
Na enkrat mi nekaj na uho šepče:
„Le spravi se raji v kočjo na peč!“

A zvonki pa smeh je spremljal besede,
Zadel me očesa je milega žar,
Ko deklica krasna k meni se vsede,
Le glej ga si mislim, to božji je dar!